

První mírnější úsek tvořil firnový sníh, získávali jsme výšku. Vše se ale rychle změnilo, narůstala strmost, sníh vystřídal tvrdý led. / Sura Peak - Nepál

Mým parťákem na laně je tentokrát Matěj „Rychlonožka“, kluk mládím oplývající, neustále pobíhající a profesně opravář zubní. Druhým je ověřená stálice neboli hokejová „hvízdalka“ Hoďas. Ten bude dělat zlého hlídače základního tábora, kámoše na treku, bankéře i arbitra v jednom. Pokud uděláme lumpárnu, ozve se ohlušující píšťalka a mažeme na trestnou lavici.

Nyní je ale před námi několik dní pochodu pod hradbou hor. Musíme přivyknout námaze a přijmout osud, kterého jsem sami strůjci.

Snad jsem řekl vše, páč Čurda je na fotce. Schválně, už víte, který to je?

9. května 2023 - Chukhung

Alenka v říši divů...

Brzké ráno, šramot odcházejících trekařů konečně ustal. Ale ani špunty do uší mě před ním zcela neochránily. S posledními kroky mizejícími v dále ale nastalo hrobové ticho, které mě opět odneslo do bezvědomí. Do těch sladkých míst, kde příběhy končí až s otevřením očí. Jenže neústupné sluneční paprsky ozařující malou mansardu donutily mé lenošivé tělo přestat se válet. Vstal jsem, prstem vyndal ospalky, do pusy loupnul žvejku a tím byla celá hygiena odbyta. Mezitím již v kuchyňce, kde se přidává pod kotel jačí boběš, začala vřít voda na můj šálek kávy. Beru za petlici a vycházím z kobky. Vzápětí proběhne pozdrav: „Jak jste se vyspal, pane?“ Odpovím stejným naučeným kolovrátkem: „Děkuji, dobře.“ Sedám na terásku zalitou sluncem, kam vzápětí přinese drobounká dívčina s kulíškem na hlavě hnědou vodu. Ta v jídelním menu nese hrdé označení „pravá káva“. Kávu běžnou v horských lodžích bych doma okamžitě vyřadil do odpadu. Však zde není volby, čili musí chutnat div ne jako zázrak. Po zaplacení dobrot se loučím s personálem boudy Cho La Resort. Ještě pár